

ensstemmelserne mellem Tingene gik, forsaavidt angaar Lovforslagets heromhandlede *Hovedbestemmelser*, ud paa følgende: 1) Der tilføjes i Lovforslagets § 1, angaaende hvilken der i øvrigt ikke havde været Uenighed, et „litr. d“, indeholdende Bemyndigelse til Nedsættelse af Prisen paa Gryn (en Bemyndigelse, der, hvis man ikke ønsker at anvende de 12 Øre til Nedsættelse af Grynprisen, kan benyttes til Nedsættelse paa Rugbrød udover den under a) ommeldte Prisnedsættelse herpaa). 2) Lovforslagets § 2 deles, som af Landstinget vedtaget, i to Paragraffer, der affattes som af Landstinget vedtaget (saa at der i alt her bliver 4 Paragraffer), dog med følgende Afvigelser: a) For delvis at indvinde den ved Tilføjjelsen i § 1 af et 4de Litra bevirkede Merudgift for Statskassen bliver Maksimum for, hvad Kommunerne kan anvende til almindelige Dyrtidsforanstaltninger, nedsat fra 10 Kr. til 9 Kr. *) b) Der indsattes derefter en Bestemmelse om, at saafremt en Kommune ikke har anvendt det ved Dyrtidsloven af 20. Marts 1918 til Anvendelse i April Kvartal 1918 bevilgede Beløb, er Kommunen berettiget til at forhøje nysnævnte Maksimumbeløb af 9 Kr. med det tiloversblevne. c) I Regeringsforslagets § 2, der altsaa nu bliver § 4, en Bestemmelse, med Hensyn til hvilken der i øvrigt ikke havde været Uoverensstemmelse mellem Tingenes Affattelser, bliver til Forklaring af, i hvilke Tilfælde der kan være Hjæmmel for „yderligere“ Foranstaltning, indsat, at dette gælder „Kommuner, af hvis Beboere et i Forhold til Befolkningstallet stort Antal er vanskelig stillet, saafremt Forholdene maatte gøre det paakrævet.“

Med Hensyn til Lovens *øvrige Indhold* (ovfr. pag. 49) anføres: ad 1. Bestemmelsen svarer til § 3 i Dyrtidsloven af 28. December 1916, idet der blot er taget Hensyn til, at Dyrtids-hjælp til arbejdsløse ydes efter den særlige Lovgivning. Der skete her ingen Forandring i Ministrens Forslag.

ad 2 og 3. I disse Bestemmelser, der svarer til Bestemmelser i tidligere Love, foretoges kun nogle Ændringer, der betegnedes som formelle.

Særlig angaaende *Tillægsskatten* bemærkes:

Lovforslagets Regler svarede i det væsentlige til de hittil gældende. Af Afvigelserne kan nævnes, at der gaves Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at træffe Bestemmelse om, paa hvilke Arter af Skatter de vil ligne Tillægsskatten, idet der stod: „... som en procentvis Forhøjelse af en eller flere af de i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 paalignede kommunale Skatter“, medens der i tidligere Love stod: „som

*) Staten vil derved spare 2 Mill. Kr. paa de 3 Fjerdingaar, medens Kommunernes Budgetter bliver lettet for 1 Mill. Kr.